

Interessant utmeldelse fra Rødt

En gjesteblogger på maddam.no har nylig skrevet et offentlig utmeldelsesbrev fra partiet Rødt. Utmeldelsen er interessant fordi den peker på en grunnleggende motsigelse i Rødt, om veien videre og hvor medlemmene vil med partiet.

Kampen mellom revolusjon og reform er for lengst avgjort i partiet. I den grad det noen gang var en reell motsigelse, er spørsmål om kommunisme, revolusjon og marxisme bare en diskusjon om fraser i Rødt i dag. Derimot er det en reell motsigelse som seiler opp, og som den utmeldte Tale Hammerø Ellingvåg setter ord på i innlegget.

Hun peker på en rekke saker hvor hun mener Rødt utvikler seg i feil retning: klima og miljø, antirasisme og innvandring, feminisme, seksuell trakassering og interndemokrati. Sider ved kritikken viser forhold TFM har påpekt flere ganger. Rødts reformisme utvikler seg i sjåvinistisk og nasjonalistisk retning, og partiledelsen ofrer hva som helst for stemmer.

TFM har tidligere sluttet oss til en definisjon av Rødt som småborgerlig-sosialistisk parti. Vi har påpekt splittelsen i småborgerskapet mellom hovedsakelig offentlig og hovedsakelig privat sektor. Ser vi konturene av samme motsigelse i Rødt i dag? Det er i det minste sterke krefter i partiledelsen som ønsker at Rødt ikke skal konkurrere for mye med SV gjennom såkalte "myke saker" (krig, miljø og antirasisme), men at man ved fokus på arbeidsliv og økonomi heller skal ta opp kampen med Arbeiderpartiet. Enkelte parti-teoretikere har ønsket at SV skal få ha sine kvinner i offentlig sektor i fred, og at Rødt heller skal fokusere på fagorganiserte (menn) i for eksempel bygg og industri.

Rødt er et parti av og for småborgerskapet. Men mylderet av

små partier viser hvor heterogent småborgerskapet er. Det er mange konfliktlinjer, mange forskjellige og dels motstridende interesser, og mange kulturforskjeller. Ledelsens kurs for å gjøre Rødt til et mellomstort parti, altså å utvide velgergrunnet, tar tydeligvis nye skritt mot å snevre partiet inn kulturelt og i sin sammensetning. Særlig er utviklingen tydelig i at partiledelsen ønsker seg et "normalt" parti, og ikke et parti av utenomparlamentariske aktivister. I den grad de ønsker aktivister, er de mest opptatt av arbeideraristokrater: de elsker heltids tillitsvalgte og de best betalte fagarbeiderne i landet.

Når Rødt bryr seg om de fattigste i arbeiderklassen, fremstilles de heller som lidende ofre enn som et handlende og revolusjonært subjekt, som massene som forandrer verdenshistorien. Men også den borgerlig-humanistiske omsorgen tones i disse dager ned til fordel for "fungerende fellesskap" og realpolitikk, når partiet kutter drastisk i hvor mange flyktninger de ønsker å slippe inn i Norge(!) og har strøket sluttdatoen for norsk petroleumsutvinning.

Slikt må det bli konflikter av, og forskjellen er da også åpenbar mellom slike som den utmeldte, som brenner for klima og antirasisme, og slike som Rødt-kjendis Mimir Kristjansson, som brenner for oljeindustri og norsk nasjonalisme.

Referanse

[Hvorfor jeg melder meg ut av Rødt](#)

[Hvorfor driver Rødt kamp mot arbeidsinnvandring?](#)